

I

(Akty ustawodawcze)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2015/1525

z dnia 9 września 2015 r.

zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 515/97 w sprawie wzajemnej pomocy między organami administracyjnymi państw członkowskich i współpracy między państwami członkowskimi a Komisją w celu zapewnienia prawidłowego stosowania przepisów prawa celnego i rolnego

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 33 i 325,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Trybunału Obrachunkowego,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W celu zapewnienia, aby rozporządzenie Rady (WE) nr 515/97 ⁽²⁾ obejmowało wszelkie możliwe przemieszczanie towarów mające związek z obszarem celnym Unii, należy wyjaśnić definicje pojęć „przepisy prawa celnego” i „przewoźnicy” w odniesieniu do wprowadzenia i wyprowadzenia towarów.
- (2) Z myślą o dalszym usprawnieniu procedur administracyjnych i karnych służących postępowaniu z nieprawidłowościami należy zapewnić, aby dowody uzyskane w drodze wzajemnej pomocy mogły być uznawane za dopuszczalne w postępowaniach prowadzonych przed organami administracyjnymi i sądowymi państwa członkowskiego organu wnioskującego.
- (3) Mając na względzie większą jasność, spójność i przejrzystość, należy w sposób bardziej konkretny określić, jakie organy powinny mieć dostęp do zbiorów danych utworzonych na podstawie rozporządzenia (WE) nr 515/97. W tym celu powinno zostać ustanowione jednolite odniesienie do właściwych organów. Bezpośredni dostęp tych organów do wspomnianych zbiorów stanowi istotny warunek skutecznej realizacji wzajemnej pomocy między organami administracyjnymi państw członkowskich i współpracy między państwami członkowskimi a Komisją w celu zapewnienia prawidłowego stosowania przepisów prawa celnego i rolnego.
- (4) Dane dotyczące przewozu kontenerów umożliwiają stwierdzenie nadużyć finansowych w odniesieniu do towarów, które są przywożone na obszar celny Unii i z niego wywożone. Takie dane pomagają w zapobieganiu działaniom, które naruszają lub wydają się naruszać przepisy prawa celnego, prowadzeniu dochodzeń w ich sprawie i ich ściganiu. W celu gromadzenia i wykorzystywania jak najbardziej kompletnego zbioru danych, a jednocześnie uniknięcia potencjalnych negatywnych skutków dla małych i średnich przedsiębiorstw z sektora

⁽¹⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 15 kwietnia 2014 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz stanowisko Rady w pierwszym czytaniu z dnia 15 czerwca 2015 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym). Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 8 września 2015 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 515/97 z dnia 13 marca 1997 r. w sprawie wzajemnej pomocy między organami administracyjnymi państw członkowskich i współpracy między państwami członkowskimi a Komisją w celu zapewnienia prawidłowego stosowania przepisów prawa celnego i rolnego (Dz.U. L 82 z 22.3.1997, s. 1).

usług spedycyjnych, konieczne jest, aby przewoźnicy przekazywali państwom członkowskim dane dotyczące przewozu kontenerów w takim zakresie, w jakim gromadzą te dane w formacie elektronicznym za pomocą swoich systemów śledzenia lub powierzają przechowywanie w swoim imieniu takich danych. Takie dane powinny być przekazywane bezpośrednio do jednego zbioru danych ustanowionego w tym celu przez Komisję.

- (5) Aby zapewnić wysoki poziom ochrony konsumentów, obowiązkiem Unii jest zwalczanie oszustw celnych, a przez to przyczynianie się do osiągnięcia celu rynku wewnętrznego, jakim jest posiadanie produktów bezpiecznych i opatrzonych autentycznymi świadectwami pochodzenia.
- (6) Wykrywanie nadużyć finansowych jest w dużej mierze uzależnione od identyfikacji i analizy krzyżowej właściwych zbiorów danych operacyjnych. Konieczne jest zatem utworzenie, na poziomie Unii, zbioru danych dotyczących przywozu, wywozu i tranzytu towarów, w tym tranzytu towarów w obrębie państw członkowskich oraz wywozu bezpośredniego. W tym celu Komisja powinna systematycznie powielać dane ze źródeł obsługiwanych przez Komisję do zbioru danych dotyczących przywozu, wywozu i tranzytu, a państwa członkowskie powinny mieć możliwość dostarczania Komisji danych dotyczących tranzytu towarów w obrębie państwa członkowskiego oraz wywozu bezpośredniego, w zależności od dostępności tych danych i infrastruktury informacyjnej państw członkowskich.
- (7) Wprowadzenie w 2011 r., na podstawie decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr 70/2008/WE ⁽¹⁾, elektronicznych systemów celnych, wskutek czego dokumenty potwierdzające przywóz i wywóz nie są już przechowywane przez organy celne, lecz przez podmioty gospodarcze, spowodowało opóźnienia w prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) dochodzeniach w sprawach celnych, ponieważ OLAF do pozyskania takich dokumentów zdany jest na pomoc tych organów celnych. Ponadto trzyletni okres przedawnienia, w którym można dochodzić pokrycia długu celnego, dodatkowo ogranicza szanse powodzenia dochodzeń. Aby przyspieszyć prowadzenie dochodzeń w sprawach celnych, należy, w uzupełnieniu innych możliwości uzyskiwania przez Komisję informacji na temat zgłoszeń, określić procedurę, zgodnie z którą Komisja mogłaby zwracać się do państw członkowskich o dokumenty potwierdzające zgłoszenia przywozowe i wywozowe.
- (8) Aby zapewnić poufność i wzrost bezpieczeństwa danych wprowadzonych do zbiorów danych utworzonych na podstawie niniejszego rozporządzenia oraz rozporządzenia (WE) nr 515/97, należy ustanowić przepis ograniczający dostęp do tych danych wyłącznie do określonych użytkowników i do określonych celów.
- (9) Rozporządzenie (WE) nr 515/97 przewiduje przetwarzanie danych. Przetwarzanie takie może również obejmować dane osobowe i powinno być dokonywane zgodnie z prawem Unii. W szczególności powinno ono być dokonywane w sposób zgodny z celem tego rozporządzenia oraz zgodnie z dyrektywą 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾ i z rozporządzeniem (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽³⁾, a w szczególności z wymogami Unii dotyczącymi jakości danych, proporcjonalności, celowości oraz prawa do informacji, dostępu do danych osobowych, ich poprawiania, usuwania i blokowania, a także zgodnie ze środkami organizacyjnymi i technicznymi oraz międzynarodowym przekazywaniem danych osobowych. Należy wprowadzić przepis szczególnie ograniczający dostęp do wprowadzonych danych wyłącznie do określonych użytkowników, aby także w ten sposób zapewnić poufność tych danych.
- (10) Komisja i państwa członkowskie powinny chronić poufne informacje handlowe i zapewniać poufność informacji wymienianych za pośrednictwem zbioru zgłoszonych komunikatów dotyczących statusu kontenera i zbioru danych dotyczących przywozu, wywozu i tranzytu.
- (11) Aby zapewnić aktualność informacji oraz zagwarantować podmiotom, których dane dotyczą, prawo do przejrzystości oraz informacji zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 45/2001 oraz dyrektywą 95/46/WE, Komisja powinna mieć możliwość publikowania w internecie aktualizacji wykazów właściwych organów wyznaczonych przez państwa członkowskie oraz wydziałów Komisji upoważnionych do dostępu do SIC.
- (12) Przetwarzanie danych osobowych do celów rozporządzenia (WE) nr 515/97 ani jakiegokolwiek akty delegowane i wykonawcze przyjęte na jego podstawie nie mogą naruszać prawa podstawowego do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego, uznanego w art. 8 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, ani prawa do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego oraz prawa do ochrony danych osobowych,

⁽¹⁾ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 70/2008/WE z dnia 15 stycznia 2008 r. w sprawie eliminowania papierowej formy dokumentów w sektorach ceł i handlu (Dz.U. L 23 z 26.1.2008, s. 21).

⁽²⁾ Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31).

⁽³⁾ Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1).

uznanych odpowiednio w art. 7 i 8 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej. Przyjęte akty delegowane i wykonawcze powinny również zapewniać, by wszelkie przetwarzanie danych osobowych odbywało się zgodnie z dyrektywą 95/46/WE i z rozporządzeniem (WE) nr 45/2001.

- (13) Aby poprawić spójność nadzoru nad ochroną danych, Europejski Inspektor Ochrony Danych powinien ściśle współpracować ze wspólnym organem nadzorczym, ustanowionym na mocy decyzji Rady 2009/917/WSiSW⁽¹⁾, w celu lepszej koordynacji kontroli SIC.
- (14) Przepisy regulujące przechowywanie danych w SIC często prowadzą do nieuzasadnionej utraty informacji. Dzieje się tak, ponieważ państwa członkowskie nie przeprowadzają systematycznie corocznych przeglądów z uwagi na związane z tym obciążenie administracyjne i brak stosownych zasobów. Konieczne jest zatem uproszczenie procedury regulującej przechowywanie danych w SIC poprzez zniesienie obowiązku corocznego przeglądu danych oraz określenie na pięć lat maksymalnego okresu przechowywania danych, który – w przypadku stosownego uzasadnienia – może zostać przedłużony o dodatkowe dwa lata, co odpowiada okresom przewidzianym dla zbiorów danych utworzonych na podstawie rozporządzenia (WE) nr 515/97. Taki okres jest konieczny z powodu długotrwałych procedur wyjaśniania nieprawidłowości oraz ze względu na to, że dane te są potrzebne do prowadzenia wspólnych operacji celnych i dochodzeń.
- (15) Aby jeszcze bardziej zwiększyć możliwości analizy nadużyć finansowych i ułatwić prowadzenie dochodzeń, dane dotyczące bieżącej dokumentacji dochodzeniowej, przechowywane w identyfikującej bazie danych rejestru celnego, powinny być poddawane anonimizacji po upływie roku od ostatniego stwierdzenia, a następnie przechowywane w postaci uniemożliwiającej identyfikację podmiotu, którego dane dotyczą.
- (16) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia, czyli poprawa wykrywania oszustw celnych w Unii, prowadzenia dochodzeń w ich sprawach i zapobiegania im, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na rozmiary lub skutki możliwe jest jego lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym samym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (17) Przewoźnicy, którzy w momencie wejścia w życie niniejszego rozporządzenia są związani prywatnymi zobowiązaniami umownymi w odniesieniu do dostarczania danych dotyczących przewozu kontenerów, powinni być uprawnieni do skorzystania z odroczonego stosowania wobec nich obowiązku zgłaszania komunikatów dotyczących statusu kontenera (zwanym dalej „KSK”), aby renegocjować umowy i zapewnić zgodność przyszłych umów z obowiązkiem dostarczania danych państwom członkowskim.
- (18) Rozporządzenie (WE) nr 515/97 powierza Komisji uprawnienia do wykonywania niektórych przepisów tego rozporządzenia. W związku z wejściem w życie Traktatu z Lizbony uprawnienia powierzone Komisji na mocy tego rozporządzenia muszą zostać dostosowane do art. 290 i 291 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE).
- (19) W celu uzupełnienia pewnych, innych niż istotne, elementów rozporządzenia (WE) nr 515/97, a w szczególności w celu określenia, jakie informacje mają być wprowadzane do SIC, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do ustalenia działań związanych ze stosowaniem przepisów prawa rolnego, dla których informacje muszą być wprowadzane do SIC. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów oraz w stosownych przypadkach z przedstawicielami przedsiębiorstw. Przygotowując i opracowując akty delegowane, Komisja powinna zapewnić jednoczesne, terminowe i odpowiednie przekazywanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
- (20) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania rozporządzenia (WE) nr 515/97 należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do częstotliwości zgłaszania KSK, formatu danych KSK i sposobu ich przekazywania oraz szczegółowych elementów, jakie mają być zawarte w SIC, w odniesieniu do

(¹) Decyzja Rady 2009/917/WSiSW z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie stosowania technologii informatycznej do potrzeb celnych (Dz.U. L 323 z 10.12.2009, s. 20).

każdej z kategorii, w jakiej dane powinny być wprowadzane. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 ⁽¹⁾. W przypadku przyjmowania aktów wykonawczych należy stosować procedurę sprawdzającą.

(21) Skonsultowano się z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych, który wydał opinię w dniu 11 marca 2014 r.

(22) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 515/97,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 515/97 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) tiret pierwsze otrzymuje brzmienie:

„— »przepisy prawa celnego« oznaczają przepisy prawa celnego zdefiniowane w art. 5 pkt 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 (*),

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny (Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1).”;

b) dodaje się tiret w brzmieniu:

„— »obszar celny Unii« oznacza obszar celny Unii zdefiniowany w art. 4 rozporządzenia (UE) nr 952/2013,

— »przewoźnicy« oznaczają osoby w rozumieniu art. 5 pkt 40 rozporządzenia (UE) nr 952/2013.”;

2) art. 12 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 12

Bez uszczerbku dla art. 51 informacje, w tym dokumenty, poświadczone odpisy dokumentów, zaświadczenia, wszelkie akty lub decyzje pochodzące od organów administracyjnych, sprawozdania oraz wszelka dokumentacja, uzyskane przez personel organu współpracującego i przekazane do wiadomości organu wnioskującego w trakcie udzielania pomocy na podstawie art. 4–11, mogą stanowić dopuszczalny dowód tak, jak gdyby zostały uzyskane w państwie członkowskim, w którym postępowania są prowadzone:

a) w postępowaniach administracyjnych w państwie członkowskim organu wnioskującego, w tym w ramach dalszych procedur odwoławczych;

b) w postępowaniach sądowych w państwie członkowskim organu wnioskującego, o ile organ współpracujący wyraźnie nie określił inaczej w momencie przekazywania informacji.”;

3) art. 16 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 16

Bez uszczerbku dla art. 51 informacje, w tym dokumenty, poświadczone odpisy dokumentów, zaświadczenia, wszelkie akty lub decyzje pochodzące od organów administracyjnych, sprawozdania oraz wszelka dokumentacja,

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

uzyskane przez personel organu przekazującego i przekazane do wiadomości organu otrzymującego w trakcie udzielania pomocy na podstawie art. 13–15, mogą stanowić dopuszczalny dowód tak, jak gdyby zostały uzyskane w państwie członkowskim, w którym postępowania są prowadzone:

- a) w postępowaniach administracyjnych w państwie członkowskim organu otrzymującego, w tym w ramach dalszych procedur odwoławczych;
 - b) w postępowaniach sądowych w państwie członkowskim organu otrzymującego, o ile organ przekazujący wyraźnie nie określił inaczej w momencie przekazywania informacji.”;
- 4) w art. 18a wprowadza się następujące zmiany:
- a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Bez uszczerbku dla uprawnień państw członkowskich i aby pomóc organom, o których mowa w art. 29, w wykrywaniu przemieszczania towarów, które mogą stanowić przedmiot działań niezgodnych z przepisami prawa celnego i rolnego, jak również używanych w tym celu środków transportu, w tym kontenerów, Komisja ustanawia zbiór danych zgłoszonych przez przewoźników (zwany dalej »zbiorem danych dotyczących transportu«) i nim zarządza. Zbiór danych dotyczących transportu jest bezpośrednio dostępny dla powyższych organów. Mogą one korzystać ze zbioru danych dotyczących transportu, w tym analizować dane i wymieniać informacje, wyłącznie do celów niniejszego rozporządzenia.

2. W ramach zarządzania zbiorem danych dotyczących transportu Komisja jest uprawniona do:

- a) dostępu do treści danych lub ich pobierania i przechowywania, dowolnym sposobem lub w dowolnej postaci, a także do wykorzystywania danych, z poszanowaniem przepisów dotyczących prawa własności intelektualnej. Komisja wprowadza odpowiednie zabezpieczenia, w tym środki techniczne i organizacyjne oraz wymogi w zakresie przejrzystości w odniesieniu do podmiotów, których dane dotyczą. Podmioty, których dane dotyczą, mają prawo dostępu do danych i ich poprawiania;
- b) porównywania i zestawiania danych udostępnionych lub pobranych ze zbioru danych dotyczących transportu, ich indeksowania, wzbogacania przy pomocy innych źródeł danych i ich analizowania zgodnie z przepisami rozporządzenia (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady (*);
- c) udostępniania danych ze zbioru danych dotyczących transportu organom, o których mowa w art. 29 niniejszego rozporządzenia, za pomocą technik elektronicznego przetwarzania danych.

(*) Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1).”;

- b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku przewozu kontenerów, o którym mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, Komisja ustanawia zbiór zawierający zgłoszone komunikaty dotyczące statusu kontenera (zwany dalej »zbiorem KSK«) i nim zarządza. Zbiór KSK jest bezpośrednio dostępny dla organów, o których mowa w art. 29. Przewoźnicy, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, przechowujący dane dotyczące przewozu i statusu kontenerów lub powierzający w swoim imieniu przechowywanie takich danych, zgłaszają komunikaty dotyczące statusu kontenera (zwane dalej »KSK«) organom celnym państw członkowskich w następujących przypadkach:

- a) kontenery, które mają być wprowadzone statkiem z państwa trzeciego na obszar celny Unii, z wyłączeniem:
 - kontenerów, które mają pozostać na pokładzie tego samego statku podczas jego rejsu i opuścić obszar celny Unii na pokładzie tego statku, oraz
 - kontenerów, które mają być rozładowane i ponownie załadowane na pokład tego samego statku podczas jego rejsu, aby umożliwić rozładowanie lub załadowanie innych towarów, i które mają opuścić obszar celny Unii na pokładzie tego statku,

b) w odniesieniu do ładunków dóbr w kontenerach, które są wyprowadzane statkiem z obszaru celnego Unii do państwa trzeciego i które są objęte zakresem:

- art. 2 dyrektywy Rady 92/84/EWG (*),
- art. 2 dyrektywy Rady 2011/64/UE (**), lub
- art. 2 ust. 1 dyrektywy Rady 2003/96/WE (**).

Dane są przekazywane przez przewoźników bezpośrednio do zbioru KSK.

(*) Dyrektywa Rady 92/84/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie zbliżenia stawek podatku akcyzowego dla alkoholu i napojów alkoholowych (Dz.U. L 316 z 31.10.1992, s. 29).

(**) Dyrektywa Rady 2011/64/UE z dnia 21 czerwca 2011 r. w sprawie struktury oraz stawek akcyzy stosowanych do wyrobów tytoniowych (Dz.U. L 176 z 5.7.2011, s. 24).

(***) Dyrektywa Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej (Dz.U. L 283 z 31.10.2003, s. 51).";

c) dodaje się ustępy w brzmieniu:

„5. KSK są zgłaszane:

- a) od momentu, gdy kontener zgłoszono jako pusty przed jego wprowadzeniem na obszar celnego Unii lub wprowadzeniem z tego obszaru do momentu, gdy zostanie on ponownie zgłoszony jako pusty;
- b) przez co najmniej trzy miesiące przed fizycznym przybyciem kontenera na obszar celnego Unii i przez jeden miesiąc po jego wprowadzeniu na obszar celnego Unii, w przypadku gdy w elektronicznej ewidencji przewoźnika nie są dostępne odpowiednie KSK niezbędne do identyfikacji zdarzeń określających dany kontener jako pusty; lub
- c) przez co najmniej trzy miesiące po wyprowadzeniu z obszaru celnego Unii, w przypadku gdy w elektronicznej ewidencji przewoźnika nie są dostępne odpowiednie KSK niezbędne do identyfikacji zdarzeń określających dany kontener jako pusty.

6. Przewoźnicy zgłaszają KSK dotyczące następujących lub równoważnych zdarzeń, o ile są one znane zgłaszającemu przewoźnikowi, a dane dotyczące tych zdarzeń przewoźnicy generowali, gromadzili lub przechowywali w swojej elektronicznej ewidencji:

- potwierdzenie rezerwacji,
- przybycie do miejsca załadunku lub rozładunku,
- opuszczenie miejsca załadunku lub rozładunku,
- załadunek na środek transportu lub rozładunek ze środka transportu,
- zlecenie zapelnienia lub opróżnienia,
- potwierdzenie zapelnienia lub opróżnienia,
- przewóz wewnątrz terminalu,
- inspekcja przy bramce terminalu,
- wysłanie do poważnej naprawy.

Każde państwo członkowskie określa kary za niewywiązanie się z obowiązku przedstawienia danych lub za przedstawienie danych niekompletnych lub nieprawdziwych. Kary te muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstrasające.

7. Wyłącznie wyznaczeni analitycy w Komisji są uprawnieni do przetwarzania danych osobowych, do których ma zastosowanie ust. 2 lit. b) i c).

Dane osobowe, które nie są niezbędne do wykrywania przemieszczania towarów, o którym mowa w ust. 1, są bezzwłocznie usuwane lub pozbawiane wszelkich elementów pozwalających na identyfikację. W żadnym przypadku nie mogą być one przechowywane przez okres dłuższy niż trzy lata.

Komisja wdraża odpowiednie środki techniczne i organizacyjne w celu ochrony danych osobowych przed przypadkowym lub bezprawnym zniszczeniem, przypadkową utratą lub nieuprawnionym ujawnieniem, modyfikacją i dostępem lub przed wszelkimi innymi nieuprawnionymi formami przetwarzania.

8. Dane otrzymane od przewoźników przechowuje się jedynie przez okres niezbędny do osiągnięcia celu, dla którego zostały wprowadzone i nie mogą być one przechowywane przez okres dłuższy niż pięć lat.

9. Komisja i państwa członkowskie chronią poufne informacje handlowe otrzymane od przewoźników.

Komisja i państwa członkowskie stosują w odniesieniu do wyznaczonych przez siebie ekspertów najsurowsze techniczne, organizacyjne i kadrowe przepisy bezpieczeństwa w zakresie tajemnicy służbowej lub innych równoważnych obowiązków w zakresie zachowania poufności, zgodnie z prawem krajowym i unijnym.

Komisja i państwa członkowskie zapewniają, by respektowano wnioski innych państw członkowskich o poufne traktowanie informacji wymienianych za pośrednictwem zbioru KSK.”;

5) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 18c

Komisja w drodze aktów wykonawczych przyjmuje przepisy dotyczące częstotliwości zgłaszania KSK, formatu danych zgłaszanych w KSK i sposobu przekazywania KSK.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 43a ust. 2, do dnia 29 lutego 2016 r.”;

6) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 18d

1. Komisja ustanawia zbiór danych (zwany dalej »zbiorem danych dotyczących przywozu, wywozu i tranzytu«) i nim zarządza; zbiór ten zawiera dane dotyczące:

a) przywozu towarów;

b) tranzytu towarów; oraz

c) wywozu towarów, w zakresie, w jakim towary przywołane w niniejszej literze są objęte:

(i) art. 2 dyrektywy 92/84/EWG;

(ii) art. 2 dyrektywy 2011/64/UE; lub

(iii) art. 2 ust. 1 dyrektywy 2003/96/WE.

Zbiór danych dotyczących przywozu, wywozu i tranzytu jest prowadzony jak wyszczególniono w załącznikach 37 i 38 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 (*).

Komisja systematycznie powiela dane ze źródeł obsługiwanych przez Komisję na podstawie rozporządzenia (UE) nr 952/2013 do zbioru danych dotyczących przywozu, wywozu i tranzytu. Państwa członkowskie mogą przekazywać Komisji dane dotyczące tranzytu towarów w obrębie państwa członkowskiego oraz wywozu bezpośredniego, w zależności od dostępności tych danych i infrastruktury informatycznej państw członkowskich.

Wydziały wyznaczone przez Komisję i organy krajowe, o których mowa w art. 29 niniejszego rozporządzenia, mogą – do celów niniejszego rozporządzenia – wykorzystywać zbiór danych dotyczących przywozu, wywozu i tranzytu do analizowania i porównywania danych zawartych w zbiorze danych dotyczących przywozu, wywozu i tranzytu z KSK zgłoszonymi do zbioru KSK oraz mogą wymieniać informacje na temat wyników tych działań.

2. Zbiór danych dotyczących przywozu, wywozu i tranzytu udostępnia się organom krajowym, o których mowa w art. 29 niniejszego rozporządzenia. Wyłącznie wyznaczeni analitycy w Komisji są uprawnieni do przetwarzania danych zawartych w zbiorze danych dotyczących przywozu, wywozu i tranzytu.

Państwa członkowskie mają bezpośredni dostęp do:

- a) danych dotyczących wszystkich zgłoszeń sporządzonych i złożonych w danym państwie członkowskim;
- b) danych dotyczących podmiotów gospodarczych, posiadających numer EORI, przewidziany w rozporządzeniu (EWG) nr 2454/93 oraz nadany przez organy państwa członkowskiego;
- c) danych dotyczących tranzytu;
- d) wszystkich innych danych, z wyjątkiem danych osobowych, o których mowa w art. 41b ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

Właściwe organy, które wprowadziły dane do systemu informacji celnej, o którym mowa w art. 23 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, lub wprowadziły, zgodnie z art. 41b niniejszego rozporządzenia, dane pochodzące z dokumentacji dochodzeniowej do identyfikującej bazy danych rejestru celnego, o której mowa w art. 41a ust. 1 niniejszego rozporządzenia, mają dostęp do wszystkich danych zawartych w zbiorze danych dotyczących przywozu, wywozu i tranzytu, odnoszących się do danego wprowadzenia danych lub danej dokumentacji dochodzeniowej.

3. Do przetwarzania przez Komisję danych osobowych w kontekście danych zawartych w zbiorze danych dotyczących przywozu, wywozu i tranzytu stosuje się rozporządzenie (WE) nr 45/2001.

Komisję uważa się za administratora danych w rozumieniu art. 2 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 45/2001.

Zbiór danych dotyczących przywozu, wywozu i tranzytu podlega wstępnej kontroli dokonywanej przez Europejskiego Inspektora Ochrony Danych zgodnie z art. 27 rozporządzenia (WE) nr 45/2001.

Dane zawarte w zbiorze danych dotyczących przywozu, wywozu i tranzytu mogą być przechowywane nie dłużej niż przez pięć lat; w uzasadnionych przypadkach okres ten można przedłużyć o dodatkowe dwa lata.

4. Zbiór danych dotyczących przywozu, wywozu i tranzytu nie obejmuje szczególnych kategorii danych w rozumieniu art. 10 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 45/2001.

Komisja wdraża odpowiednie środki techniczne i organizacyjne w celu ochrony danych osobowych przed przypadkowym lub bezprawnym zniszczeniem, przypadkową utratą lub nieuprawnionym ujawnieniem, modyfikacją i dostępem lub przed wszelkimi innymi formami nieuprawnionego przetwarzania.

5. Komisja i państwa członkowskie chronią poufne informacje handlowe. Komisja i państwa członkowskie stosują w odniesieniu do wyznaczonych przez siebie ekspertów najsurowsze techniczne, organizacyjne i kadrowe przepisy bezpieczeństwa w zakresie tajemnicy służbowej lub innych równoważnych obowiązków w zakresie zachowania poufności, zgodnie z prawem krajowym i unijnym.

Komisja i państwa członkowskie zapewniają, by respektowano wnioski innych państw członkowskich o poufne traktowanie informacji wymienianych za pośrednictwem zbioru danych dotyczących przywozu, wywozu i tranzytu.

Artykuł 18e

Na potrzeby prowadzenia dochodzeń dotyczących wdrażania przepisów prawa celnego Komisja może występować z wnioskami do państw członkowskich o dokumenty, które potwierdzają zgłoszenia przywózowe i wywózowe, w przypadku których zostały przez podmioty gospodarcze wygenerowane lub zgromadzone dokumenty potwierdzające.

Wnioski, o których mowa w akapicie pierwszym, kierowane są do właściwych organów. W przypadku gdy państwo członkowskie wyznaczy więcej niż jeden właściwy organ, wskaże ono właściwą jednostkę w strukturze administracji, odpowiedzialną za udzielanie odpowiedzi na wnioski Komisji.

W terminie czterech tygodni od otrzymania wniosku Komisji państwo członkowskie:

- przekazuje wymaganą dokumentację; w przypadku stosownego uzasadnienia termin ten może ulec wydłużeniu o dodatkowe sześć tygodni,
- powiadamia Komisję, że wniosku nie można było zrealizować ze względu na to, że dany podmiot gospodarczy nie przedstawił wymaganych informacji, albo

— odrzuca wniosek w następstwie decyzji podjętej przez organ administracyjny lub sądowy tego państwa członkowskiego zgodnie z art. 3.

(*) Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1).”;

7) art. 21 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wyniki i informacje uzyskiwane w trakcie wspólnotowych misji, o których mowa w art. 20, a w szczególności dokumenty przekazywane przez właściwe organy zainteresowanych państw trzecich, a także informacje otrzymane w ramach dochodzenia administracyjnego, w tym przez służby Komisji, są traktowane zgodnie z art. 45.”;

8) art. 23 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 43 aktów delegowanych w celu określenia działań związanych ze stosowaniem przepisów dotyczących rolnictwa, które wymagają umieszczenia informacji w SIC.

Takie akty delegowane będą przyjmowane do dnia 29 lutego 2016 r.”;

9) art. 25 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Komisja w drodze aktów wykonawczych przyjmuje przepisy dotyczące pozycji, które mają być zawarte w SIC, odnoszących się do poszczególnych kategorii wymienionych w art. 24, w stopniu koniecznym do osiągnięcia celu SIC. W kategorii określonej w art. 24 lit. e) nie mogą znaleźć się pozycje dotyczące danych osobowych. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 43a ust. 2, do dnia 29 lutego 2016 r.”;

10) art. 29 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Dostęp do danych zawartych w SIC jest zastrzeżony wyłącznie dla organów krajowych wyznaczonych przez każde państwo członkowskie i wydziałów wyznaczonych przez Komisję. Tymi organami krajowymi są organy celne, ale mogą nimi być również inne organy, które – zgodnie z przepisami ustawowymi, wykonawczymi i proceduralnymi danych państw członkowskich – są właściwe do działań zmierzających do realizacji celu określonego w art. 23 ust. 2.

Partner SIC przekazujący dane ma prawo określić, które spośród organów krajowych wspomnianych w pierwszym akapicie niniejszego ustępu mogą uzyskać dostęp do danych umieszczonych przez niego w SIC.

2. Każde państwo członkowskie przesyła Komisji wykaz wyznaczonych przez siebie właściwych organów krajowych, które mają dostęp do SIC, określając – dla każdego z tych organów – dane, jakie mają być mu udostępniane, i cel udostępniania tych danych.

Komisja wraz z poszczególnymi państwami członkowskimi weryfikuje wykaz wyznaczonych organów krajowych pod kątem nieproporcjonalnej liczby wyznażeń. Po tej weryfikacji dane państwo członkowskie potwierdza lub poprawia wykaz wyznaczonych organów krajowych. Komisja odpowiednio informuje pozostałe państwa członkowskie. Informuje ona również wszystkie państwa członkowskie o szczegółach dotyczących wydziałów Komisji upoważnionych do dostępu do SIC.

Wykaz tak wyznaczonych organów krajowych i wydziałów Komisji jest publikowany przez Komisję w celach informacyjnych w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, a późniejsze jego aktualizacje Komisja publikuje w internecie.”;

11) w art. 30 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 3 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„Wykaz tak wyznaczonych organów krajowych i wydziałów Komisji jest publikowany przez Komisję w celach informacyjnych w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, a późniejsze jego aktualizacje Komisja publikuje w internecie.”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Dane otrzymywane z SIC mogą być, za uprzednim upoważnieniem państwa członkowskiego, które wprowadziło je do SIC, oraz zgodnie z wszelkimi warunkami nałożonymi przez to państwo, przekazane w celu wykorzystania przez organy krajowe inne niż te określone w ust. 2, państwa trzecie oraz międzynarodowe lub regionalne organizacje lub agencje Unii, które przyczyniają się do ochrony interesów finansowych Unii i prawidłowego stosowania przepisów prawa celnego. Każde państwo członkowskie podejmuje specjalne środki w celu zapewnienia bezpieczeństwa takich danych podczas przekazywania lub dostarczania ich do wydziałów mających siedzibę poza jego terytorium.

Akapit pierwszy niniejszego ustępu stosuje się odpowiednio wobec Komisji, jeżeli to ona wprowadziła dane do SIC.”;

12) tytuł rozdziału 4 tytułu V otrzymuje brzmienie:

„Rozdział 4

Przechowywanie danych”;

13) art. 33 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 33

Dane zawarte w SIC przechowuje się jedynie przez okres niezbędny do osiągnięcia celu, w jakim zostały wprowadzone, i nie mogą być one przechowywane dłużej niż przez pięć lat; w uzasadnionych przypadkach okres ten można przedłużyć o dodatkowe dwa lata.”;

14) w art. 37 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„5. Europejski Inspektor Ochrony Danych oraz wspólny organ nadzorczy ustanowiony decyzją Rady 2009/917/WSiSW (*), działając w granicach swoich odpowiednich kompetencji, uzgadniają swoje działania w celu zapewnienia skoordynowanego nadzoru nad SIC i jego kontroli.

(*) Decyzja Rady 2009/917/WSiSW z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie stosowania technologii informatycznej do potrzeb celnych (Dz.U. L 323 z 10.12.2009, s. 20).”;

15) w art. 38 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 skreśla się lit. b);

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W szczególności zarówno państwa członkowskie, jak i Komisja podejmują działania w celu:

- a) uniemożliwienia osobom nieuprawnionym dostępu do urządzeń wykorzystywanych do przetwarzania danych;
- b) uniemożliwienia osobom nieuprawnionym odczytu, kopiowania, modyfikowania lub usuwania danych i nośników danych;
- c) uniemożliwienia wprowadzania danych, zapoznawania się z nimi, ich zmiany lub usuwania bez upoważnienia;
- d) uniemożliwienia osobom nieuprawnionym dostępu do danych w SIC za pomocą urządzeń do przekazywania danych;
- e) zagwarantowania, że w odniesieniu do wykorzystywania SIC upoważnione osoby mają prawo dostępu jedynie do danych, które odpowiadają ich kompetencjom;
- f) zagwarantowania możliwości sprawdzenia i ustalenia, którym organom można przekazywać dane za pomocą urządzeń do przesyłania danych;
- g) zagwarantowania możliwości następczego sprawdzenia i ustalenia, kiedy, przez kogo i jakie dane zostały wprowadzone do SIC, oraz monitorowania zapytań;
- h) uniemożliwienia odczytu, kopiowania, modyfikowania lub usuwania danych bez upoważnienia podczas przesyłania danych oraz transportu nośników danych.”;

c) skreśla się ust. 3;

16) w art. 41d wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Dopuszczalny okres przechowywania danych zależy od przepisów ustawowych, wykonawczych i proceduralnych państwa członkowskiego przekazującego dane. Obowiązują następujące maksymalne i niekumulujące się okresy liczone od daty wprowadzenia danych do dokumentacji dochodzeniowej, które nie mogą zostać przekroczone:

- a) dane dotyczące bieżącej dokumentacji dochodzeniowej nie mogą być przechowywane dłużej niż przez trzy lata, jeżeli w tym czasie nie stwierdzono działania naruszającego przepisy prawa celnego i rolnego; dane podlegają obowiązkowej anonimizacji przed tym terminem, jeżeli minął jeden rok od ostatniego stwierdzenia takiego działania;
- b) dane dotyczące dochodzeń administracyjnych lub karnych, w których stwierdzono działanie naruszające przepisy prawa celnego i rolnego, które nie doprowadziły jednak do wydania decyzji administracyjnej, wyroku skazującego, wymierzenia grzywny ani kary administracyjnej, mogą być przechowywane nie dłużej niż przez sześć lat;
- c) dane dotyczące dochodzeń administracyjnych lub karnych, w których wydano decyzję administracyjną, wyrok skazujący, wymierzono grzywnę lub karę administracyjną, mogą być przechowywane nie dłużej niż przez 10 lat.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Komisja dokonuje anonimizacji lub wykreślenia danych natychmiast po upływie maksymalnego okresu przechowywania określonego w ust. 1.”;

17) art. 43 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 43

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 23 ust. 4, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia 8 października 2015 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem tego pięcioletniego okresu. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.

3. Przekazanie uprawnienia, o którym mowa w art. 23 ust. 4, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 23 ust. 4 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub gdy przed upływem tego terminu zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.”;

18) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 43a

1. Komisję wspomaga komitet. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 (*).

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 43b

Do dnia 9 października 2017 r. Komisja dokonuje oceny:

- konieczności rozszerzenia danych dotyczących wywozu zawartych w zbiorach, o których mowa w art. 18a i 18d, poprzez włączenie do nich danych dotyczących towarów innych niż określone w art. 18a ust. 4 akapit pierwszy lit. b) i art. 18d ust. 1 lit. c), oraz
- możliwości rozszerzenia danych zawartych w zbiorze danych dotyczących transportu, poprzez włączenie do niego danych dotyczących przywozu, wywozu i tranzytu towarów drogą lądową i powietrzną.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).;

19) w art. 53 dodaje się akapit w brzmieniu:

„W odniesieniu do przewoźników, którzy w dniu 8 października 2015 r. są związani prywatnymi zobowiązaniami umownymi uniemożliwiającymi im wywiązanie się z obowiązku zgłaszania KSK, określonego w art. 18a ust. 4, obowiązek ten stosuje się od dnia 9 października 2016 r.”.

Artykuł 2

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
2. Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 września 2016 r.
3. Niezależnie od ust. 2 niniejszego artykułu art. 1 pkt 5, 8, 9, 17 i 18 stosuje się od dnia 8 października 2015 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 9 września 2015 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

M. SCHULZ

Przewodniczący

W imieniu Rady

N. SCHMIT

Przewodniczący